

РЕШЕНИЕ

№ 16534

гр. София, 14.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 24.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6347** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/, във вр. чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, със седалище и адрес на управление-гр.С., [улица], представлявана от Председателя на Управителния съвет Я. Й., чрез процесуален представител –юрисконсулт Б. срещу Решение от 19.10.2023г. на Ръководителя на УО на Оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ издадено от Г. С., в частта с която е отказано да бъдат верифицирани разходи общо в размер на 255 019,24 лева по искане за междинно плащане № 15/09.10.2023г. по АДФП № BG16M10P002-4.003- 0010-C03.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорваното решение като постановено в нарушение на чл.146 т.2 от АПК във връзка с разпоредбата на чл.59 ал.2 т.4 от АПК при липса на мотиви, което затруднява и прави невъзможна защитата на жалбоподателя, след като според него са представени всички разходооправдателни документи. Възразява се срещу посочените основания за отказ на верифициране на средства по т.2 и т.3 от оспореното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и разноските по делото.

С решение № 663 от 29.01.2024 г. по адм. дело № 10770/2023 г. по описа на Административен съд – София град, III отделение, 61 състав, е отменил по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, Решение от 19.10.2023г. на Ръководителя на Управляващия орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г., в частта, с която е отказано да бъдат верифицирани разходи общо в размер на 255 019,24 лева по искане за междинно плащане № 15/09.10.2023г. по АДФП №BG16M10P002-4.003- 0010-C03 и е изпратил делото като административна преписка на Ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда“ за ново

произнасяне по подаденото от АПИ искане за междинно плащане № 15/09.10.2023г. и издаване на мотивиран акт при спазване на указанията по прилагането на закона, дадени с настоящото решение.

С решение № 7481 от 18.06.2024 г. по адм. дело № 3930/2024 г. по описа на Върховен административен съд, Седмо отделение, е отменено решение № 663 от 29.01.2024 г. по адм. дело № 10770/2023 г. по описа на Административен съд – София град, III отделение, 61 състав и делото е върнато на АССГ за ново разглеждане от друг състав, съобразно мотивите посочени в същото.

В съдебно заседание жалбоподателя, чрез юрисконсулт И., поддържа жалбата и моли за отмяна на оспореното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Ръководителят на УО на ОПОС 2014-2020 – в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител юр.к. И., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 7 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Агенция „Пътна инфраструктура“ е бенефициент по АДФП № Д-34-66/13.07.2020г. по оперативна програма „Околна среда 2014-2020“, съфинансирана от Европейския фонд за регионално развитие и Кохезионния фонд на Европейския съюз по процедура чрез директно предоставяне BG16M1OP002-4.003 „Превенция и противодействие на свлачищните процеси за ограничаване на риска от тях /вкл. По републиканската пътна мрежа/“ за изпълнение на проект на жалбоподателя № BG16M1OP002-4.003-0010 „Превенция и противодействие на свлачищните процеси по републиканската пътна мрежа –Фаза 2“.

Договорът е на стойност 17 815 006,80 лева, с предвидени 8 дейности по различни направления и срок на изпълнение 29 месеца, считано от датата на влизане в сила на договора.

На жалбоподателя АПИ е наложена финансова корекция в размер на 5% от стойността на засегнатите от нередността разходи по договор № РД-33- 10/23.12.2020 г. с изпълнител ИСА 2000 ЕООД, определена на основание чл.70, ал.1, т.9 от ЗУСЕСИФ с Решение на Ръководителя на УО на ОПОС от 15.03.2022г., изпратено на бенефициента с писмо с изх. № 4-003-0010-2-311/15.03.2022 г. и във връзка, с което е регистрирана нередност № ОПОС20/22/КФ/788.

На Агенция „Пътна инфраструктура“ е наложена финансова корекция в размер на 25% от стойността на засегнатите от нередността разходи по договор № РД-36-18/19.11.2020 г. с изпълнител „СНИК“ ЕООД, определена на основание чл.70 ал.1 т.9 от ЗУСЕСИФ с Решение на Ръководителя на УО на ОПОС от 11.03.2021 г., изпратено на бенефициента с писмо с изх. № 4-003-0010-2-260/11.03.2021 г. и във връзка с което е регистрирана нередност № ОПОС20/21/КФ/542. Цитираното решение е оспорено по съдебен ред и е образувано адм.дело № 3606/2021г. по описа на АССГ, което е приключило с Решение 7929 от 30.12.2021 г., с което съдът е отхвърля жалбата на Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу Решение от 11.03.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Околна среда“ /ОПОС/ 2014 - 2020 за налагане на финансова корекция в размер на 25% от стойността на засегнатите от нарушенията и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС 2014-2020г. разходи по сключения договор №РД-36-18 от 19.11.2020 г. за обособена позиция № 3 с изпълнител „Сник“ ЕООД на стойност 66300 лева без ДДС. Във връзка с подадена касационна жалба от Агенция "Пътна инфраструктура" Върховен административен съд се е произнесъл с Решение № 7335 от 21.07.2022 г., с което отменил решение № 7929 от 30.12.2021 г. постановено по адм.д. №3606/2021 г. на Административен съд София-град и вместо него е отменил решение от

11.03.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Околна среда 2014 - 2020 г.".

От жалбоподателя е направено искане за междинно плащане № 15/09.10.2023г. на стойност 1 301 179,32 лв. по АДФП №BG16M10P002-4.003- 0010, „Превенция и противодействие на свлачищните процеси по републиканска пътна мрежа – фаза 2“ С Решение на Ръководителя на УО на ОПОС от 19.10.2023 г. /лист 13-14 от делото/ изпратено на бенефициента с писмо с изх. № 4-003-0010-3-363/19.10.2023 г. на жалбоподателя, не са верифицирани и не са одобрени по т.1 от решението средства в размер на 196 824,00 лв. от БФП, 1. По договор № РД-33-10/23.12.2022 г. с „ИСА 2000“ ЕООД, по Дейност 4 „Строително-монтажни работи“:

Не е верифицирана сумата в размер 196 824,00 лв. от БФП по фактура № [ЕГН]/14.08.2023 г. Сумата включва разходи за извършени СМР в размер на 164 020,00 лв. без ДДС от бюджетен ред 1.1.2 Разходи за строително-монтажни работи (към дейност 4) и разходи за 20% ДДС върху тях в размер на 32 804,00 лв. от бюджетен ред 36.1. ДДС върху разходи за СМР (към дейност 4).

Административният орган се е позовал на обстоятелствата, че в представения пакет отчетени документи № 15/28.09.2023 г. Сертификат № 1 от 14.08.2023 г. за реално изпълнени работи (КСС с наверижване на стойностите за действително извършените СМР) не се признават разходи в конкретен размер и по точно определени позиции, фиксирани в таблица в оспореното решение, тъй като въпреки изисканите по реда на чл. 63 от ЗУСЕФСУ документи „не се формира увереност , относно изпълнението на дейностите, включени в позиция № 1501 Временни съоръжения (строителна площадка, мобилизация на механизация и др.) за двата участъка на строежа.

Посочил е, че не са налични при административния орган изискуеми доказателства, въз основа на които той може да направи извод за допустимостта или недопустимостта на въпросните разходи, предвид което УО на ОПОС не може да формира увереност, че посочените разходи са извършени съгласно изискванията за допустимостта им по смисъла на ЗУСЕСИФ

Със същото решение е намален размерът на верифицираната сума със средства общо в размер на 58 195,24 лева за сметка на БФП

- на основание чл.75 ал.1 във връзка с чл.71 ал.1 и ал.2 от ЗУСЕФСУ е извършена финансова корекция и не е одобрено възстановяването на бенефициента АПИ на сума в размер на 52 228,24 лв. от БФП от верифицираните разходи в размер на 1 104 564,72 лв. по фактура № [ЕГН] от 14.08.2023 г. по дейност №4 Строително-монтажни работи, от бюджетни редове 1.2., 36.1., поради наложена финансова корекция в размер на 5% от стойността на засегнатите от нередността разходи по договор № РД-33- 10/23.12.2020 г. с изпълнител ИСА 2000 ЕООД, определена на основание чл.70, ал.1, т.9 от ЗУСЕСИФ с Решение на Ръководителя на УО на ОПОС от 15.03.2022 г., изпратено на бенефициента с писмо с изх. № 4-003-0010-2-311/15.03.2022 г. и във връзка с което е регистрирана нередност № ОПОС20/22/КФ/788.

- на основание чл. 75, ал. 1 във връзка с чл. 71, ал. 1 и ал. 2 от ЗУСЕСИФ е извършена финансова корекция и не е одобрено възстановяването на бенефициента на сума в размер на 5 967,00 лв. от БФП от верифицираните разходи в размер на 23 868,00 лв. по фактура № [ЕГН] от 05.01.2023 г. по дейност №5 Строителен надзор, от бюджетни редове 17.1., 39.3., поради наложена финансова корекция в размер на 25% от стойността на засегнатите от нередността разходи по договор № РД-36-18/19.11.2020 г. с изпълнител „СНИК“ ЕООД, определена на основание чл.70, ал.1, т.9 от ЗУСЕСИФ с Решение на Ръководителя на УО на ОПОС от 11.03.2021 г., изпратено на бенефициента с писмо с изх. № 4-003-0010-2-260/11.03.2021 г. и във връзка с което е регистрирана нередност № ОПОС20/21/КФ/542.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка и допълнително ответника е представил цитираните в административния акт решения на Ръководителя на ОПОС

съответно от 11.03.2021г. и от 15.03.2022г. за определяне на финансова корекция по отношение на Агенция „Пътна инфраструктура“.

В настоящото производство от ответника е представена изисканата кореспонденция между страните относно междинно плащане № 15 и искане за междинно плащане № 15, с рег. № BG6M1OP002-4.003-0010-C03-M222-A001/03.10.2023 г. и рег. № BG6M1OP002-4.003-0010-C03-M225-A001/03.10.2023 г. (от л. 29 до л. 36 вкл.).

Административен съд София-град, III отделение, 7 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 27, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

В Държавен вестник, бр. 51 от 01.07.2022 г. е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗИД на ЗУСЕСИФ), с § 1 на който наименованието на закона се изменя на Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). Съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Приетите от Министерски съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмния период 2014 – 2020 г., съгласно § 71, ал. 2 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, а съгласно § 73 законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“. Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. С оглед горното, приложима към разглеждането на настоящия спор е редакцията на закона към ДВ бр. 52 от 09.06.2020 г., при посочване на новото му наименование, в сила от 01.07.2022 г.

Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. 2 от ЗУСЕФСУ, ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. Съгласно чл. 5 от Устройствения правилник на Министерството на околната среда и водите /в сила от 01.10.2017 г. Приет с ПМС № 208 от 27.09.2017 г./, Министърът или оправомощено от него длъжностно лице управлява програми и проекти в сферата на своята компетентност, финансирани от предприежителните фондове, Структурните фондове, Кохезионния фонд и други финансови инструменти на Европейския съюз (ЕС), както и от други международни финансови институции и донори, и осигурява ефикасното и правомерното управление на тези програми и проекти. В чл. 33, ал. 2 от Устройствения правилник на МОСВ е предвидено, че Главна дирекция „Оперативна програма „Околна среда“ изпълнява функциите на Управляващ орган на ОПОС за програмния период 2014-2020 г. и всички произтичащи от това задължения и отговорности. ГД „ОПОС“ се ръководи от главен директор. По делото е представена Заповед № РД-572/07.08.2023 г. на Министъра на околната среда и водите /лист 11 от делото/, от която е видно, че Г. С. – главен директор на главна дирекция „Оперативна програма „Околна среда“ е оправомощена да изпълнява функциите на ръководител на УО на ОПОС 2014-2020 г., поради което съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

Предвид така изложеното съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същото да бъде признато за нищожно.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Производството по верификация на разходи е регламентирано в чл. 60 - 68 ЗУСЕФСУ. Съгласно сочените разпоредби, междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличието на физически и финансов напредък на проекта.

Съгласно чл. 60, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, управляващите органи извършват авансови, междинни и окончателни плащания въз основа на искане на бенефициента. Именно такова искане за междинно плащане № 4 е депозирано от жалбоподателя, което по делото не е спорно.

Общите условия за допустимост на разходите са предвидени в разпоредбите на чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕФСУ. Съгласно чл. 59 от ЗУСЕФСУ, конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период се определят с нормативен акт на Министерския съвет. В изпълнение на законовата делегация е прието Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. на МС за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 (ПМС № 189/2016 г.), което по аргумент от чл. 2, ал. 1, т. 7 е приложимо и за ОПОС 2014 - 2020. За всяка процедура по програма по чл. 3, ал. 2 се определят: 1. допустимите категории разходи и максималните размери на разходите, ако има такива; 2. методът, приложим за определянето на разходите, и условията за изплащане на безвъзмездната финансова помощ и възстановимата помощ, когато за тях се прилагат формите по чл. 55, ал. 1, т. 2 – 4 ЗУСЕФСУ; 3. при проекти, които генерират приходи - методът, по който нетните приходи се приспадат от разходите за проекта; 4. специфичните условия, на които да отговорят разходите, за да се третират като допустими, включително условията, при които проектът се смята за обществен извън програмния район. За допустимостта на разходите е необходимо те да бъдат заложили като разход в проектното предложение, да са направени в срока съобразно графика на дейностите и да са необходими за постигане на поставените цели. По направено искане за плащане разходите се верифицират въз основа на документите по чл. 60, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, представени от бенефициента, чрез извършване на управленски проверки.

Във връзка с предоставената безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове, съответният УО и съобразно разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, има правомощие да верифицира разходите, като извърши дължимата проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо, съответно да откаже тяхното верифициране, ако не са налице законовите предпоставки за тяхната допустимост по чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕФСУ.

В конкретния случай като основание за неверифициране е посочено, че след преглед на представените отчетни документи, изискани по реда на чл. 63 от ЗУСЕСИФ с кореспонденции от 03.10.2023 г. и 10.10.2023 г. и въз основа на изложените обстоятелства, ръководителят на УО е формирал извода, че не се формира разумна увереност относно изпълнението на дейностите, включени в позиция № 1501 Временни съоразения (строителна площадка, мобилизация на механизация и др.) за двата участъка на строежа. Освен това е посочено, че при УО не са налични изискуеми доказателства, въз основа на които да може да се направи извод за допустимостта или

недопустимостта на въпросните разходи и в тази връзка не може да формира увереност, че посочените разходи са действително извършени съгласно допустимостта им

От представените доказателства пред настоящата инстанция, а именно кореспонденция относно междинно плащане № 15 и искане за междинно плащане безспорно се установи, че от АПИ не са представени изисканите доказателства. Видно от представената кореспонденция, с източник ИСУН (л. 29 от делото) е, че във връзка с верификация на пакет отчетни документи № 14/18.08.2023 г. по проект № BG16M10P002-4.003-0010 „Превенция и противодействие на свлачищните процеси по републиканска пътна мрежа - Фаза 2“, на основание чл. 63, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и чл. 55, ал. 1 и ал. 2 от Условия за изпълнение към АДБФП, АПИ е информирана, че компонент „Технически отчет“ от пакета е със статус „Върнат“ от УО на ОПОС поради необходимост от нанасяне на корекции и/или представяне на допълнителни документи. Посочен е Компонент „Технически отчет“ и е извършен опис на документи в т.8.

Констатирано е по Договор № РД-33-10/23.12.2022 г. с „ИСА 2000“ ЕООД, че в следствие на извършен преглед на допълнително представени отчетни документи и снимков материал за дейностите, включени в сметка „Временни работи“, не се добива увереност относно изпълнението на временните съоръжения по отношение на: броят на доставените и монтирани фургони, контейнери и химически тоалетни на строежа. От представения снимков материал е установено, че се вижда 1 бр. фургон и 1 бр. химическа тоалетна. Приложен е договор за наем на 1 бр. химическа тоалетна. По – нататък е посочено, че разделянето на строежа, съгласно организационния план и ситуационно-строителна площадка на два отделни участъка, изпълнявани от отделни строителни екипи и механизация. Представен е констативен протокол от 28.04.2023 г. за наличната строителна техника, от който не става ясно как са окомплектовани и обезпечени двата екипа - строителна техника и работници за изпълнение на СМР, едновременно и независимо в отделни участъка - Участък 1 от КМ 281+150 до КМ 281+350 и Участък 2 от КМ 281+350 до КМ 281+600.

Във връзка с гореизложеното е било необходимо да се представи разяснение и/или да се представят допълнителни документи.

Посочено е, че по Договор № РД-36-18/19.11.2020 г. със „СНИК“ ЕООД и във връзка с чл. 4, т. 1 и Доклад за периода 24.11.2021 г. - 25.11.2022 г. е необходимо да се представи Протокол обр 2а за обекта;

Така представеният доклад е за периода 24.11.2021 г. - 25.11.2022 г., а сертификат № 3 е от 16.12.2022 г. Във връзка с чл. 55, ал. 3 от Условия за изпълнение към АДБФП е даден срок до 11.10.2023 г. 12:00 ч., в който бенефициента е следвало да представи необходимите корекции/документи. Видно от проведената кореспонденция, е че в посочения срок не са били представени, поради което правилно е прието в оспореното решение, че не може да се формира увереност относно изпълнението на дейностите, включени в позиция № 1501 Временни съоръжения.

П. по този начин, в развитото се производство, УО е събрал релевантните доказателства и е преценил същите поотделно и в тяхната съвкупност, като ги е изяснил и съобразил в пълнота. С това е изпълнил изискването за истинност в проведеното производство по чл. 7, съответно чл. 35 от АПК и издал оспорения акт при липса на съществени нарушения на

административнопроизводствените правила. В оспорения акт са изложени конкретните обстоятелства и преценката на органа за правното им значение по въпроса за верифициране на разходите, посочени са и съответните правни основания. Изводът е, че оспореният акт не е опорочен и по чл. 146, т. 2 от АПК.

Съображенията на ръководителя на УО за недопустимост на разходите на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ са в съответствие с изяснената в пълнота фактическа обстановка по случая. Констатациите на органа въз основа извършените проверки и събраните данни и доказателства Съдът възприема за изцяло доказани, а изводите въз основа на тях за обосновани. Без да е необходимо да се преповтарят, тези констатации формират извода за недоказана от страна на бенефициера дейност по проекта. Във връзка с горепосоченото, съдът, счита че не може да се направи извод за допустимостта или недопустимостта на въпросните разходи, за които е подадено искане за междинно плащане, поради което, ръководителят на УО в съответствие с разпоредбите на чл. 62, ал. 1, 2 и 3 от ЗУСЕФСУ е отказал верифициране на разходите по подаденото искане за междинно плащане. Следва извод за материална законосъобразност на оспореното решение.

Оспореното в настоящото производство решение е издадено на основание чл. 60, ал. 1 и чл. 62, ал. 1 от ЗУСЕФСУ е отказана верификация и плащане на средства в размер на 198 439,27 лв., като с него е намален размерът на верифицираната сума с 58 195,24 лв. Сумите, които не са верифицирани с решението на РУО на ОПОС 2014-2020, включват разходи, засегнати от нарушения, за които са определени финансови корекции, като актът е мотивиран и с разпоредбите на чл. 75, ал. 1 и чл. 71, ал. 1 и ал. 2 от ЗУСЕФСУ.

Съгласно чл. 75, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, финансовата корекция се извършва от плащания по проекта, в които са включени засегнатите от нарушението разходи. Когато решението за определяне на финансовата корекция е издадено след съответното плащане, финансовата корекция се извършва чрез доброволно изпълнение от страна на бенефициента в 14-дневен срок, а за програмите за Трансгранично сътрудничество по външните граници на Европейския съюз в 30-дневен срок. След изтичане на срока за доброволно плащане финансовата корекция се извършва от следващо плащане по проекта заедно с дължимите лихви за просрочие.

Съдът приема, че правилно РУО на ОПОС 2014-2020 е приложил именно разпоредбата на чл. 75, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, като не е налице твърдяното от жалбоподателя смесване на производството по налагане на финансова корекция с производството по верифициране на междинно плащане. Същността на финансовата корекция се изразява в отмяна на вече предоставена финансова помощ, респ. в намаляване размера на допустими разходи по определен проект. Финансовата корекция води до намаляване на безвъзмездната финансовата помощ, предоставена по конкретен проект. С решението за определяне на финансова корекция се посочва единствено нейният размер. Изпълнението на решението за определяне на финансова корекция е свързано с приложението на чл. 75 от ЗУСЕФСУ, който дава възможност на УО да извърши определената с отделен акт финансова корекция, като я приспадне от заявените за верифициране средства.

Производствата по определяне на финансова корекция и по верификация на допустими за финансиране разходи са различни, но и двете имат за цел да гарантират

законосъобразното разходване на предоставените от фондовете на Европейския съюз под формата на безвъзмездна финансова помощ средства, като се провеждат при различни предпоставки и имат различни правни последици. С оспореното решение РУО на ОПОС 2014-2020 е съобразил определените вече преди заявеното искане за плащане финансови корекции и на основание чл. 75, ал. 1 от ЗУСЕФСУ ги е извършил, т. е. предприел е действие по изпълнение на решенията за определяне на финансова корекция. Обстоятелството дали последните са влезли в сила е ирелевантно, доколкото същите имат предварително изпълнение по закон и няма данни тяхното изпълнение да е спряно или да са отменени по съответния ред. Без значение е и основателността на жалбите срещу тези решения, тъй като при евентуална отмяна след оспорването им по съдебен ред, претенцията за верификация на сумите може да бъде предявена отново, съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕФСУ.

Съдът следва да допълни, че при верифицирането на разходи по поредно искане за плащане/какъвто е настоящия случай/ по даден проект, УО е задължен да коригира вече верифицирани разходи, които са засегнати от определена финансова корекция и именно това е направил ответника по делото с оспорения административен акт.

При издаването на оспореното решение РУО на ОПОС 2014-2020 е съобразил и целта на закона – да се верифицират само разходи, които не са засегнати от нарушения.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно, като издадено в съответствие с процесуалните правила и материалния закон, както и с целта на закона и следва да бъде оставено в сила, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 25, ал. 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 540 лв. Разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ предвижда максимален размер на юрисконсултското възнаграждение за дела с материален интерес над 10 000 лв., който е 540 лв. Следва да се присъдят и разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 540 лв. за процесуално представителство по адм. дело № 6347/2024 г. по описа на АССГ, III –то отделение, 7 състав, в размер на 540 лв. за процесуално представителство по адм. дело № 3930/2024 г. по описа на ВАС, VII отделение и в размер на 540 лв. по адм. дело № 10770/2023 г. по описа на АССГ, 61 състав или общо в размер на 1620 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 7 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Агенция „Пътна инфраструктура“, със седалище и адрес на управление-гр.С., [улица], представлявана от Председателя на Управителния съвет Я. Й., чрез процесуален представител –юрисконсулт Б. срещу Решение от 19.10.2023г. на Ръководителя на Управляващия орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г., в частта, с която е отказано да бъдат верифицирани разходи общо в размер на 255

019,24 лева по искане за междинно плащане № 15/09.10.2023г. по АДБФП № BG16M10P002-4.003- 0010-C03

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, с адрес: [населено място], [населено място], [улица], да заплати на Министерство на околната среда и водите сумата от 1 620 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: